

skrivelse derpaa af 22de September d. A., hvorved han erklærer sig villig til at følge Opfordringen, udtaler han sin Glæde over, at Biskoppen er enig med ham om de for en Bisitator i Grønland stillede Opgaver, hvilke han som Formand for det danske Missionselskab paa dettes Vegne har fremsat for Biskoppen i en Indstilling af 20de November 1861. Af denne Skrivelse meddeles her disse Opgaver og de af Dr. Kalkar stillede Betingelser for hans Overtagelse af Bisitationen.

Opgaverne ere:

- 1) At Bisitator ikke blot skulde paasee, hvorledes de grønlandske Præster røgte deres Kalb, men ogsaa være til Opmuntring og Bestyrkelse for dem;
- 2) At han maatte undersøge Seminariernes Tilstand, navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt man derfra kan vente at faae indfødte Præster;
- 3) At han maatte henvende sin Opmærksomhed paa de ved Handelen ansatte Personers Forhold og den Indflydelse, de udøve paa Befolkningen i moralsk Henseende;
- 4) At han maatte forshnes med Fuldmagt til paa Stedet at træffe saadanne underordnede Foranstaltninger, der strax kunde udføres, med Forbehold af eftersølgende Approbation;
- 5) At han maatte tilbringe henved 2 Aar paa denne Reise og opholde sig en Tid ved hver Colonie og adskillige Udliggersteder;
- 6) At han, paa Reisen omkring i Grønland maatte være ledsaget af en indfødt Catechet (eller anden Person), som var lige mægtig i det danske og grønlandske Sprog; endelig;
- 7) At ingen væsentlige eller indgribende Forandringer foretages i det grønlandske Kirkevæsen, førend Bisitator var kommen tilbage og havde afgivet Beretning om den afholdte Bisitats.

Dr. Kalkar udtaler sig derefter om sine Betingelser, saaledes:

a) At en Hovedbetingelse for mig, under hvilken jeg alene tør driste mig til at paatage mig det ansvarsfulde Hverv, er, om det blev mig muligt forinden at lære saameget Grønlandsk, at jeg ikke var aldeles ukyndig i Henseende til, hvad der i dette Sprog mødte mig i Grønland. Vel har jeg i den korte Tid, i hvilken jeg har begyndt at beskæftige mig med dette Sprog, allerede tilfulde indseet, hvor umaadelig vanskeligt det er at lære; imidlertid haaber jeg dog, at det ikke vil være mig umuligt at faae en nogenlunde Indsigt i det. Bedst var det vistnok, om Bisitator var fuldkommen mægtig i dette Sprog; da dette under de givne Forhold ikke er let udførligt, har jeg dog, siden Deres Høierverdigheds Opfordring kom til mig, ikke kunnet undgaae at forelægge mig det som en Pligt at forsøge paa, om jeg kunde tilegne mig de første Elementer af Sproget, for ikke at være aldeles og ubelukkende afhængig af Oversættelser.

b) Det er bekendt fra dem, som vide Besked om Grønland, at Reiserne i dette Land, hvilke deels udføres med Slæder ved Hunde tillands, deels tilføes ved Ronebaade og andre Fartøier, ere forbundne med mange Besværigheder og endog med Livsfare. Det er ligeledes kundbart af de aarlige Indberetninger fra de ansatte Missionairer, at disse ofte have Vanskelighed ved at faae de fornødne Befordringsmidler til Embedsreiser. Jeg maatte derfor gjøre det til en Betingelse, at der udgif en tydelig og uforbeholden Befaling fra de vedkommende høie Ministerier til Inspecteurerne og samtlige i Grøn-